

Ya Hristiyan veya ateistler haklıysa?

“Ya Hristiyanlar veya ateistler haklıysa?” diye bir soru zihne gelebilir.

Bu sorudan kaçmamalıyız; tam tersine, ciddi bir şekilde cevap aramalıyız. Ancak bu konuyu korkuyla, önyargıyla ya da alışkanlıkla değil; akıl, mantık, tarih bilgisi, vicdan ve adalet duygusuyla değerlendirmeliyiz.

İnsan ön yargılarını bir kenara bırakıp dürüstçe baktığında; hangi yolun daha tutarlı, hangi inancın çelişkisiz, hangi görüşün tarih ve gerçekler karşısında daha sağlam olduğunu görebilir. Gerçek, gürültüde değil; kanıtta ve doğrulukta ortaya çıkar.

Bu nedenle mesele, bir ihtimal oyunu değil; samimi bir araştırma ve adil bir değerlendirme işidir. Bununla birlikte unutulmamalıdır ki **hidayet ve tevfik ancak Allah'tandır.**

1- Hakikat çoğul olmaz

Hakikat, ihtimallerin toplamı değildir; tektir. “Hepsi doğru olabilir” demek, aslında hiçbirinin doğru olmadığını söylemenin başka bir yoludur. Çünkü birbirine zıt üç iddia aynı anda doğru olamaz.

Ya tevhid doğrudur ve Allah birdir; ya teslis doğrudur ve Allah üçtür; ya da ateizm doğrudur ve Allah yoktur. Bu üçü aynı anda doğru olamayacağına göre, hakikat parçalanmaz, bölünmez. **Hakikat birdir.**

2- Akıl açısından test

Akıl terazisine koyduğunda tablo nettir.

Tevhid, tek, sonsuz ve bölünmeyen bir Allah anlayışıyla en sade ve en tutarlı açıklamayı sunar; varlığı açıklayan “zorunlu varlık” fikriyle sebepler zincirini keser.

Teslis ise “üçtür ama birdir” gibi aklen izahı zor bir yapı sunar; tarih boyunca da farklı yorumlara bölünerek kendi içinde istikrarsız kalmıştır.

Ateizm ise her şeyin sebepsiz ve bilinçsiz bir şekilde ortaya çıktığını iddia eder; fakat bu düzenin, bilincin ve gayenin nereden geldiğini açıklamakta yetersiz kalır.

Bu yüzden akıl, karmaşığı değil sadeyi, çelişkiyi değil tutarlıyı seçer. O da tevhiddir.

3- Vahiy ve tarih açısından

Vahiy meselesine gelince fark daha da belirginleşir. Kur’ân, indirildiği günden beri hem yazıyla hem ezberle korunmuş, milyonlarca hafız tarafından nesilden nesile taşınmıştır.

Metni sabittir, değişmemiştir.

İncil ise tarih boyunca farklı nüshalarla aktarılmış, metinler arasında farklılıklar oluşmuştur.

Ateizmde ise zaten vahiy yoktur; ortada ilahî bir bildirim bulunmaz. Eğer Allah insanla konuşmuşsa, bu sözün korunmuş olması gerekir. **Bu noktada Kur'ân açık bir şekilde öne çıkar.**

4- Allah Mesajını Gizler mi?

Şu soruyu dürüstçe sor: Eğer Allah varsa, kendini insanlara en açık ve en güvenilir şekilde bildirir mi? Elbette bildirir. **Çünkü sonsuz hikmet sahibi bir varlık, insanı karanlıkta bırakmaz.**

O hâlde aranması gereken şey, en korunmuş, en açık ve en bozulmamış vahiydir. Bu mantık zinciri seni doğrudan Kur'ân'a götürür. Çünkü o, hem lafzıyla hem manasıyla korunmuş tek ilahî kitaptır.

Eğer bir Yaratıcı varsa ve bizi bir amaç için yarattıysa, bize gönderdiği "kullanım kılavuzunu" (vahyi) karmaşık, tahrif edilebilir veya ulaşılmaz kılması O'nun merhameti ve hikmetiyle (Adalet sıfatıyla) çelişir. En hakiki yolun, en ulaşılabilir ve en iyi korunmuş yol olması mantıksal bir zorunluluktur. **Kur'an, hem diliyle hem de korunmuşluğuyla bu tarife uyan tek adaydır.**

5- Ahlakın Kaynağı ve "Mutlak İyi"

Eğer Tanrı yoksa, ahlak dediğimiz şey sadece evrimsel bir alışkanlıktan ibaret olur. Yani "iyi" dediğimiz şey, sadece hayatta kalmaya yarayan davranışların bir sonucudur. Bu durumda "zulüm kötüdür" cümlesi, "ben çikolatayı sevmiyorum" demekten farklı olmaz. Çünkü ortada bağlayıcı bir ölçü yoktur. Ama insan vicdanı buna isyan eder. Zulmü sadece "sevmemek" değil, **mutlak olarak yanlış** görür. Adaleti ise sadece tercih değil, **olması gereken bir hakikat** olarak kabul eder. Bu da gösterir ki ahlak, insanın uydurduğu bir şey değil; kendisine yerleştirilmiş bir hakikattir.

Hristiyanlıkta bu mesele, "asli günah" ve "kefarete" anlayışıyla çözülmeye çalışılır; yani insan doğuştan suçlu kabul edilir. Fakat bu, insanın içindeki iyilik meyliyle tam örtüşmez.

İslam ise insanı "fıtrat" üzere, yani temiz ve hakikate meyilli olarak kabul eder. İnsan içindeki adalet duygusunu inkâr etmez, bilakis onu Allah'ın bir delili olarak görür. Bu yüzden tevhid, ahlakı açıklamakta en tutarlı zemini sunar.

6- "Neden Hiçlik Değil de Bir Şey Var?" Sorusu

Felsefenin en büyük sorusu şudur: Neden hiçbir şey yok da bir şey var? Çünkü varlık zorunlu

değildir; yani evren olmayabilirdi. Maddenin kendisi “mümkün”dür, yani var da olabilir yok da olabilir. Üstelik madde sürekli değişir, eskir ve yok olur. Böyle bir şey kendi kendine varlığını açıklayamaz. O hâlde bu evreni var eden, varlığı kendinden olan, yani “zorunlu varlık” olmalıdır.

Hristiyanlıktaki “Oğul” anlayışı, acı çeken, değişen ve ölen bir varlığı Tanrı konumuna getirir. Hâlbuki değişen ve ölen bir şey, varlığın kaynağı olamaz. Çünkü kendisi muhtaçtır.

Tevhidde ise Allah, maddeden münezze, değişmeyen ve ezelîdir. İşte bu yüzden “hiçlikten varlığa geçişi” açıklayabilen tek sağlam zemin tevhiddir. Diğer yaklaşımlar bu noktada ya susar ya da çelişkiye düşer.

7- Peygamberlik Kurumunun Gerekliliği

Eğer bir yaratıcı varsa, yarattığı varlıkla iletişim kurmaması düşünülemez. Çünkü bu, hikmete aykırıdır. Tarih boyunca binlerce peygamber aynı hakikati haykırmıştır: “Allah tektir.” Bu insanlar dürüstlükleriyle tanınmış, yalanla itham edilmemiş, aksine büyük çileler çekmişlerdir. Dünya menfaati peşinde koşmamış, aksine her şeylerini bu dava uğruna feda etmişlerdir.

Ateizm bu noktada çok ağır bir iddiada bulunmak zorundadır: Bu kadar insan ya yalancıydı ya da topluca yanıldı. Bu ise tarihsel gerçeklik ve insan psikolojisiyle bağdaşmaz.

Hristiyanlık ise bu zinciri kırarak bir peygamberi ilahlaştırır ve sistemi bozar.

Tevhid ise peygamberi “kul ve elçi” olarak konumlandırır. Böylece hem Allah’ın yüceliğini korur hem de insan için ulaşılabilir bir örnek sunar. Bu, hem mantık hem de hayat açısından en dengeli sistemdir.

8- Matematiksel Birlik (Tevhid ve Vahdet)

Kâinata baktığında her şeyin aynı temel yapı taşlarından oluştuğunu görürsün. Aynı fizik yasaları, aynı matematiksel düzen, aynı denge... Atomdan galaksiye kadar her şey tek bir sistemin parçası gibi çalışır. Bu, kaynağın bir olduğunu gösterir. **Eğer birden fazla ilah olsaydı, bu sistemde çatışma, düzensizlik ve farklı kanunlar olurdu.**

Atomun yapısı ile güneş sisteminin yapısı arasındaki benzerlik bile aynı sanatçının imzasını taşır. Çekirdek etrafında dönen yapılar, mikrodan makroya aynı düzenin tekrarlandığını gösterir. Bu birlik (vahdet), tesadüfün değil; tek bir iradenin eseridir. Kâinat, adeta “Ben birim” diye haykırır. Bu da tevhidin fiziksel yansımasıdır.

9- Kur’an’ın Ümmî Bir Zattan Çıkması (Tarihsel Mucize)

Efendimiz (s.a.v.), okuma-yazma bilmeyen, şiir ve felsefe eğitimi almamış, hayatının ilk kırk yılında edebî bir iddia ortaya koymamış bir insandı. Böyle bir zattan, Arap edebiyatının zirvede olduğu bir dönemde, bütün şairleri susturan ve hâlâ aşılaman bir metnin çıkması,

beşer tabiatı ile izah edilemez. Çünkü bir insanın üretimi, geçmiş birikiminin ürünüdür; oysa burada geçmişte hiçbir emaresi olmayan bir zirve ortaya çıkmıştır.

Eğer Kur'ân onun kendi sözü olsaydı, içinde onun şahsî hâlet-i ruhiyesine dair izler görülürdü. Evlat acıları, zorluklar, sevinçler metne yansır. **Hâlbuki Kur'ân, bir insanın iç dünyasını anlatmaz; her şeyi kuşatan, hükmeden, emreden ve sorgulayan bir "Yaratıcı üslubu" ile konuşur.** Bu da onun kaynağının beşer değil, beşeri yaratan olduğunu gösterir.

Kur'an'ı tebliğ eden de, hadisleri söyleyen de Muhammed Efendimizdir (s.a.v.). Buna rağmen Kur'an ile hadislerin üslubu açıkça farklıdır ve bu farkı anlamak için âlim olmaya gerek yoktur. **Eğer Kur'an bir beşer sözü olsaydı, Peygamber'in sözleriyle aynı üslupta olması gerekirdi.**

Hâlbuki Kur'an'ın beyanı eşsiz, sarsıcı ve bütün sözlerin üstündedir; hadisler ise farklı bir ifade tarzına sahiptir. Bu açık fark gösterir ki: **Kur'an, Peygamber'in sözü değil; ona vahyedilen Allah kelimidir.**

10- Kur'an'ın Meydan Okuması

Kur'ân, sıradan bir kitap gibi kendini sunmaz; açıkça meydan okur: "Eğer bundan şüphedeyseniz, haydi onun benzeri bir sure getirin." Bu, tarihte benzeri olmayan bir iddiadır. **Çünkü hiçbir beşer sözü, kendine bu kadar kesin bir güvenle meydan okuyamaz.**

Bu meydan okuma 1400 yıldır devam etmektedir. Bu süre boyunca ne edebiyatçılar, ne filozoflar, ne de muhalifler Kur'ân'ın hem üslubuna, hem içeriğine, hem de sistemine denk bir metin ortaya koyabilmiştir. Eğer bu bir insan sözü olsaydı, mutlaka bir benzeri yapılırdı. Bu kadar uzun süre ayakta kalan bir meydan okuma, ancak hakikate dayanır.

11- Bilimsel Mucizeler

Kur'ân, indiği dönemin bilgi seviyesini aşan işaretler içerir. **Evrenin genişlemesi, gökyüzünün korunmuş bir tavan oluşu, denizlerin birbirine karışmaması, bebeğin rahimdeki üç karanlık devresi, korunmuş tavan, dünyanın yuvarlak oluşu, demirin indirilmesi gibi konular, modern bilimin asırlar sonra ulaştığı hakikatlere işaret eder.** Bu ifadeler ne dönemin mitolojisine uyar ne de yanlış bilimsel kabulleri tekrar eder.

Bu durum, Kur'ân'ın bir insan zihninin ürünü olmadığını gösterir. Çünkü o dönemde yaşayan bir insanın, bu hakikatlere ulaşması mümkün değildir. O hâlde bu kitabı söyleyen ile evreni yaratan aynı kaynaktan gelmektedir. Yani Kur'ân, kâinatın diliyle çelişmez; bilakis onunla uyum içinde konuşur.

12- Kur'an'ın Geçmişe Geleceğe Dair Haberleri

Kur'ân, sadece geçmişi anlatmaz; geleceğe dair haberler de verir. Bunlardan biri, o dönemde imkânsız gibi görünen Bizans'ın Persleri yenmesi hadisesidir. Bu olay, kısa süre

içinde aynen gerçekleşmiştir.

Aynı şekilde Kur'ân, sadece geleceğe değil, geçmişe dair verdiği haberlerde de dikkat çekici bir doğruluk sergiler. Hz. Musa kıssasında geçen Hâmân isminin, eski Mısır yazıtlarında bir görevli olarak yer alması; Firavun dönemine ait musibetlerin eski papirüslerde anlatılması; Nuh Tufanı'nın farklı medeniyetlerin kayıtlarında ve arkeolojik verilerde karşılık bulması; İrem şehri, Sebe halkı ve Arim seli gibi hadiselerin modern arkeolojik bulgularla örtüşmesi... bütün bunlar, Kur'ân'ın tarih anlatımının da sıradan bir insan bilgisinin ürünü olmadığını gösterir.

Gelecek, henüz var olmamış bir zamandır. Geçmişse yine gayb perdesinde saklıdır. **Onu kesin bir şekilde bilmek, zamanın dışına çıkmayı gerektirir. Bu ise ancak zamanı yaratan için mümkündür.** Bir insan tahmin edebilir ama kesin hüküm veremez. Kur'ân ise kesin konuşur ve dediği çıkar. Bu da onun kaynağının zamanın ötesinde olduğunu gösterir.

Geleceği doğru haber veren de, geçmişi hatasız anlatan da aynı kaynaktan konuşur. Bu yüzden Kur'ân: **zamanın içinde yazılmış bir kitap değil, zamanı yaratanın kelimidir.**

13- Peygamber olmayan kimse peygamberi taklit edebilir mi?

Hem şunu da unutmamak gerekir: **Birbirine yakın olanlar birbirini taklit edebilir; fakat birbirinden çok uzak olanlar birbirini taklit edemez.** Mesela bir albay, bir generali bir müddet taklit edebilir ve insanları aldatabilir. Ancak bir çoban, bir generalin tavrını takınarak insanları uzun süre kandıramaz. Sathi nazarları kısa bir süre aldatabilse de, yapmacık tavırları dikkat ehlinin nazarından kaçmaz ve hakikat kısa zamanda ortaya çıkar.

Aynı şekilde, yalancı ve itikadsız bir kimsenin; ömrü boyunca en doğru, en emin ve en dindar bir insanın hâl ve tavrını en dikkatli nazarlara karşı sürdürübilmesi mümkün değildir. Çünkü yalan, devamlılık taşımaz; hakikat ise istikrar ister. Bir yıldız böceğinin kendini bir yıldız gibi, bir sineğin kendini bir kartal gibi göstermesi ne kadar imkânsızsa, peygamber olmayan birinin de bir peygamberi taklit etmesi o kadar imkânsızdır.

Şimdi düşünelim: Peygamberde bulunan imandaki kuvvet, takva, zühd, cesaret ve cömertlik gibi zirve sıfatlar, taklitle ne kadar sürdürülebilir? **Bu sıfatlara sahip olmayan birinin, hayatı boyunca bunları kusursuzca sergilemesi mümkün müdür?**

İşte bu noktada Muhammed (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) Efendimiz'in hayatına bakıldığında, en dikkatli nazarlarda bile hiçbir yapmacıklık görülmemiştir. Dostu da düşmanı da O'nun doğruluğunu, emniyetini ve güzel ahlâkını kabul etmiştir.

Eğer O peygamber olmasaydı, bu durum kısa zamanda ortaya çıkardı. **Çünkü yapmacıklık gizlenemez. Hâlbuki gizlenmemiş, bilakis herkes O'ndaki fitriliğe şahit olmuştur.**

Bu da gösterir ki: O zât taklit eden değil, **hakikati yaşayan ve tebliğ eden bir peygamberdir.**

14- Kemal Odur ki Düşman Tasdik Etsin

Bir insanın hakikati, en çok düşmanlarının şهادetiyle anlaşılır. **Çünkü dost övebilir; fakat düşmanın takdiri kemale işarettir.** İşte tarih boyunca farklı din ve kültürlerden birçok düşünür, filozof ve bilim adamı, Muhammed (s.a.v.)'in üstün ahlâkını, eşsiz liderliğini ve getirdiği dinin mükemmelliğini kabul etmiştir.

Bu şahsiyetler, onun hem dinî hem de dünyevî alanda benzersiz bir başarı ortaya koyduğunu, insanlığa en kapsamlı ahlâkî ve hukuki sistemi getirdiğini açıkça ifade etmişlerdir. Onun hayatı; sadelik, doğruluk, cesaret ve fedakârlıkla doludur. Menfaat peşinde koşmamış, aksine her şeyini hakikat uğruna feda etmiştir.

Evet, onu inkâr edenler de vardır. Fakat aradaki fark şudur: Onu kabul edenler, araştırarak ve inceleyerek bu sonuca varmıştır. Onu inkâr edenler ise çoğu zaman peşin hükümlerle ve zanla konuşmuştur.

Bu yüzden ölçü şudur: **Araştırarak konuşan ile zannıyla konuşan bir olmaz.** Hakikat, çoğunluğun değil; **delilin ve dürüst araştırmanın tarafındadır.**

15- Ya En Doğru İnsan... Ya İmkânsız Bir Yalan!

Bir kaide var: Zıtlar bir arada bulunmaz. Birbirine uygun olanlar birleşir; zıt olanlar ise birbirini kovar. Gece ile gündüz aynı anda bulunmaz. Açlık ile tokluk, yaz ile kış bir arada durmaz. Biri gelince diğeri gider.

Bu kural sadece maddede değil, maneviyatta da geçerlidir.

Bir insan hem doğru hem yalancı olamaz. Hem zirve takva sahibi olup hem de büyük yalanlar söyleyemez. Hem merhametin timsali olup hem de en büyük hıyaneti işleyemez. Çünkü güzel ahlak yerleştiğinde kötülük barınmaz; kötülük geldiğinde de güzellik gider.

Şimdi bu ölçüyle Muhammed (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'e bak:

Tarih ve siyerin ittifakıyla O, doğruluğun, emanetin ve güzel ahlakın zirvesindedir. Daha peygamber olmadan **“El-Emin”** diye tanınmış, düşmanları bile bir yalanını ispat edememiştir.

Şimdi sor: Böyle bir zat, bütün hayatını üzerine kurduğu bir davada yalan söyleyebilir mi? 23 yıl boyunca **“Ben Allah'ın peygamberiyim”** diyen bir insan ya en doğru insandır ya da en yalancı. Ortası yoktur.

Eğer “yalancı” dersen, o zaman bu kadar doğrulukla yalanı aynı kalpte nasıl toplayacaksın? Zıtlar bir araya gelmez. Eğer “doğru” dersen, o zaman söylediği söz de doğrudur. Ve o söz şudur: **“Ben Allah'ın peygamberiyim.”**

SON SÖZÜMÜZ

Bu soru kaçılacak bir soru değil... Ama korkuyla değil, **hakikatle** cevaplanır. Gel... Peşin hükmü bırak, önyargıyı kenara koy, nefsinin sustur.

Aklınla bak: Hangisi daha tutarlı?

Mantığınla tart: Hangisi çelişkisiz?

Tarihe bak: Kim daha sağlam durmuş?

Vicdanına sor: İçinde hangisi doğru diye haykırıyor?

İnsafla değerlendir: Hangisi gerçekten hakikate daha yakın?

Hakikat, gürültüde değil; sessizce duran delillerde gizlidir. Ve unutma... Hakikat, arayana kendini gösterir kaçana değil.